

Fredag 8 februari

Försök att avsätta förtroendevald?

Åklagaren Olle Hagberg lägger ned åtalet mot den person som av polisen misstänktes för att planera "attentat" mot 30-novemberdemonstrationen förra året. Frågan om det misstänkta bombmakeriet är alltså utagerad. Karl XII kan vila i frid och det är dags för en slutsummering.

Det var den 30 november som lundapolisen egna terroristbekämpare gjorde tillslag och beslagtogs slangbellor, huvor och kemikalier. När man nu efter två månaders utredning konstaterar att bevis inte räcker ens för åtal innebär det förhoppningsvis slutet på en jobbig tid för de medborgarvittnen som drabbats av polisens nitälskan.

Det var nämligen denna polisutredning som var anledningen till att medborgarvittnenas arbetsförhållanden försämrades. En fråga som vänsterpartiets medborgarvitne Göte Bergström (en trogen medarbetare i denna tidning se insändare) livligt debatterat i lundapressen de senaste veckorna. Säkerligen en av anledningarna till att frågan togs upp i polisstyrelsen. Enligt Nils Gustavsson (s) beslutade nämligen polisstyrelsen 25 januari att uppdrå åt polischefen "att vidta erforderliga åtgärder" för att återställa medborgarvittnenas arbetsförhållanden.

Men redan i augusti försökte polisen få det miljöpartistiska medborgarvittnet avsatt från sitt uppdrag. Hans Bjärnek vid lundapolisen ansåg vid polisstyrelsens sammanträde 25/8 inte att vittnet var " trovärdigt" eftersom han var straffad. Enligt lagen om medborgarvittnen skall kommunen utse " trovärdiga personer" till detta uppdrag. Man diskuterade att ta " informella kontakter" med stads-kansliet och förmå dem att vädja hos miljöpartiet att avsätta medborgarvittnet, som valts av kommunfullmäktige.

Själv säger mannen till VB att några poliser i mer eller mindre förtäckta ordalag anmodat honom att lämna sitt uppdrag. Han berättar sedan vad som ligger bakom polisens försök att bli av med honom.

Trolöst vittne

Vad är det då som gjort honom icke trovärdig? Har han i sin deklaration underlåtit att ta upp någon löneförmån och sedan skyltit på deklarationsbyrå? Har han satsat sin uppdragsgivares miljoner i en finansbolag som sedan gått på öronen? Har han drivit en firma och smitit till Schweiz med med skattepengarna?

Han har i själva verket dömts för att krama träd i Bohuslän, för att vara totalvägrare, för att delta i en blockad mot slutförvaringsanläggningen i Forsmark, och för att ha sprejat radiomärken på betongklunsar här i Lund.

Hans brottslighet inskränker sig alltså till vad som kallas, med en term hämtad från engelskan, "civil olydnad". Det är naturligtvis inte i myndigheters ögon och öron något som skapar förtroende.

Inget hört från kommunen

Vände sig polisen till kommunens kansli, som i sin tur gick till miljöpartiet som i sin tur avsatte den civilt olydige? Det skrevs i varje fall inga brev till stadskansliet, och enligt miljöpartiets Anders Ebbesson har inte heller partiet fått någon påstötning från kommunen. Miljöpartiet har alltså inte haft anledning att diskutera trovärdighetsfrågan. I fråga om 30-novemberaffären hänvisar Anders Ebbesson till det uttalande mot våldsanvändning som miljöpartiet tidigare gjort.

Vems trovärdighet har rubbats?

Polisen brukar klaga över att man smutskastas och misstänkliggörs i olika sammanhang. Frågan är hur bevarar man sin trovärdighet bland medborgarvittnen och allmänhet efter försöken att avsätta en förtroendevald?

Ny polisattack mot trafikreform?

I ett uttalande från vänsterpartiets årsmöte i lördags sägs bli a "Samma krafter är på gång igen för att hindra en välbehövlig trafikreform." Man syftar då uppenbarligen på det tillfälle då Sixten Månsson, Lunds polis-mästare blandade sig i kommunalpolitiken och hjälpte handels-föreningen och Gun Hellsvik att stoppa den bilfria försöksveckan. VB publicerar nedan uttalandet i dess helhet.

"Gatu- och trafiknämnden ska snart - förhoppningsvis redan i mars - behandla en utredning som heter 'Förslag till bilfri innerstad'. Den innehåller fem alternativ för begränsning av biltrafiken. Tre av dem bygger på gatukontorets förslag till bilbegränsning under den bilfria försöksveckan.

Det innebär i princip att man ska kunna köra in till p-huset och parkera sin bil där. Övriga p-platser tas bort. På gator som inte leder till p-huset får endast handikappfordon och annan behörig trafik färdas.

Det är ett kompromissförslag. Men en bra kompromiss. Det blir betydligt färre bilar i stadskärnan. Bilägare kommer oftare än idag att ta sig till stan på annat sätt än med bil. Eftersom stadskärnan är en viktig målpunkt bidrar det till en nödvändig begränsning av biltrafiken.

Det blir emellertid fortfarande möjligt att köra bil till stan när man verkligen behöver det och är beredd att betala de höjda p-avgifterna. Bussar, cyklar och fotgängare får lättare att ta sig fram. Det skapas underlag för en utökad kollektivtrafik. Stadskärnan blir alltså mer tillgänglig - en majoritet av Lundaborna har ju tillgång till bil. Men framför allt blir det trevligare att vistas där. Vi får helt

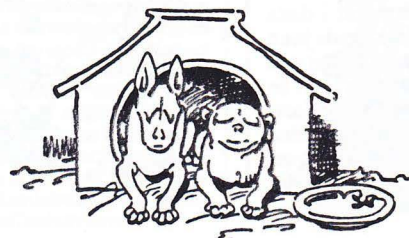
Bergström är namnet på tecknaren - inte på polisen.

enkelt en mer levande stadskärna.

Vänsterpartiets motion om en bilfri försöksvecka fick igång en politisk process - den har inte gått särskilt snabbt men den har gått framåt. Det är vår motion om en bilfri innerstad som lett fram till den utredning som nu presenteras. Vi har flera gånger interpellat för att skynda på den politiska processen. Vi har gjort utredning och skrivit insändare för att påverka opinionen. Vi har förhandlat och vi har kompromissat.

I gatu- och trafiknämnden har vi emellertid bara en representant. Vi tror att det kan bli majoritet för något av kompromissförslagen. Men vi vet inte säkert. Vi minns hur det gick med den bilfria försöksveckan. Samma krafter är på gång igen för att hindra en välbehövlig trafikreform. De är starka. Nu gäller det dessutom inte bara en försöksvecka utan en permanent begränsning av biltrafiken.

Där vill vi enträget uppmana alla som vill begränsa bilismen: Låt inte motståndarna vinna en gång till! Visa de kommunalpolitiker som tvekar att en stor majoritet av lundaborna vill ha en stad för människor och inte för bilar!"

Dör cityhandeln?

När trafikreformen genomfördes i början av 70-talet i Lund så varnade belackarna för att Lunds centrum skulle dö ut. Ingen skulle vilja, eller kunna, ta sig in till stadskärnan för att handla när det skulle bli så besvärligt att ta sig dit med bil. Resultatet vet vi alla. Sällan har handeln blomstrat så i Lunds stadskärna som under de senaste åren. Många icke-lundabor tycker att en vända i Lunds centrum en lördagsförmiddag är något helt speciellt, och även om vi är bortskämda får vi hålla med.

Affärer har kommit och gått, men den senaste tiden har det stått ovanligt många affärslokaler tomma. Det tycks som om handeln har börjat trampa vatten. En klassiker som Leksaks-City annonserar till exempel om utförsäljning. När man samtidigt ser att samma Leksaks-City i stället har etablerat sig (tillsammans med Johanssons begravningsbyrå. Man undrar vilka synergieffekterna är?) i den gamla bilhallen vid Dalbyvägen och får höra att Sko-Punkten skall in i Mobilia vid Öresundsrondden så är det lätt att tro att nu har då belackarna fått rätt. Det är inte längre attraktivt för kunderna att ta sig in i Lunds stadskärna. Det är för besvärligt och kostar kanske för mycket att ställa ifrån sig bilen.

Det är inte hela förklaringen om ens en del av den. Det är fortfarande lika mycket folk i stan och handeln verkar inte ha avtagit. Nej orsaken till de igenbommade affärerna är förr att hyrorna har rakat i höjden. Vad det gäller affärslokaler så finns det, som bekant, ingen hyresreglering utan man tar ut vad man kan. Om inte hyresgästen, affärsinnehavaren, kan betala så finns det kanske någon annan som vill prova sin lycka.

Man kan säga att marknaden nu har kommit i balans.

Självklart vill vi inte att affärerna i stadskärnan skall tvingas att slå igen, men botemedlet ligger inte i att släppa in mer trafik i stadskärnan utan i att se till att hyrorna hålls på en rimlig nivå.

Replik

om den baltiska frigörelsen, tillsign Jönsson (se nr 4) från Rolf L Nilsson skulle ha kommit i detta nummer. Jönsson förklarade ju att han trodde mer på Gorbatsjovs analys av den baltiska frågan än på Nilsons. Men just när Rolf satte sej vid maskinen kom nyheten om Saab och han fick annat att tänka på. Så Jönsson och vi andra får tåla oss en vecka.

P-avgifterna är för låga!

I höstas gjorde kommunrevisionen i Lund en genomgång av hur Lunds kommun sköter sin parkeringsverksamhet. Vilka taxor man tar ut och varför. Ett till synes ovanligt trist ämne att ägna sig åt, men utredningen och den efterföljande diskussionen har pekat på en del intressanta förhållanden.

I den rapport som blev det konkreta resultatet av undersökningen diskuterar man vilken betydelse de differentierade p-avgifterna har på parkeringsbeteendet. Betyder en högre avgift centralt att bilföraren hellre ställer sin bil lite mer perifer? Rapporten tog också upp frågan om vad Lunds kommun bör/skall göra med överskottet. Skall det användas till att bygga ex vis p-hus eller skall man använda pengarna för att underlätta för trafiken (läs bilismen), eller kan pengarna helt enkelt gå in i den vanliga budgeten.

Sydsvenskans lundaredaktion (när kommer föresten den riktige lokalredaktören tillbaka? Vi saknar honom!) gjorde en serie artiklar på kommunrevisionens rapport, med som jag tycker en felaktig vinkling av rapporten och den efterföljande diskussionen. Man koncentrerade sig mest på att det var så dyrt, och mindre på varför. Eftersom jag råkar sitta i kommunrevisionen så vill jag gärna ta upp den lösa tråden.

Fakta är att parkeringsverksamheten i kommunen går med ett kraftigt överskott, dels för att man tar ut en högre avgift för gatuparkering än vad självkostnadsprincipen kräver, dels för att man för in en del pengar på felparkeingar.

När det gäller parkering kan man driva två olika linjer. Linje 1 är att parkeringsverksamheten skall vara självbärande och inte gå med vinst. Driver man denna linje kan man alltså drastiskt sänka alla avgifter och parkeringsboter. I sin mest

extrema form hamnar man i åsikten att det inte finns någon anledning till att ta ut några p-avgifter överhuvudtaget. Resultatet av denna linje är att det kommer att efterhand uppstå ett praktfullt kaos på parkeringsmarknaden. Ingen kommer att kunna parkera eftersom de flesta p-platser redan är upptagna. Inte heller i detta avseende är bilismen självreglerande. Eftersom det inte finns något incitament till att flytta bilen, eller ställa den någon annanstans så gör bilföraren det inte heller. I revisionen var det ingen som på allvar förespråkade denna Linje 1.

Det andra alternativet är att man på något genomtänkt sätt försöker använda differentierade taxor till att styra parkeringsbeteendet. Genom att ta ut en högre taxa centralt så vill man styra parkeringen så att fler bilister kan göra sig av med sin bil, men under en kortare tid, centralt nära attraktiva affärer osv.

Rapporten gav emellertid inget stöd för att man hade lyckats med detta. Jag tycker att den enda rimliga slutsats man kan dra av rapporten är att de nuvarande taxorna inte är tillräckligt höga. Vill man styra parkeringen i centrala Lund så bör man alltså höja p-avgifterna rejält. Först när man kan se en minskande parkering och ett ökat användande av kollektiva trafikmedel, när man besöker stadskärnan, kan man säga att man har nått den effekt som man önskar. P-avgiftens storlek är alltså inte något tjänstemannaärendet utan ett politiskt beslut av, kanske, övrigt stor betydelse.

Vad man sen skall göra av pengarna man får in är av mindre intresse, men om man vill styra över resandet till kollektivtrafik skall man i alla fall inte bygga parkeringshus för dom.

Lars Borgström
vänsterpartiets representant
i kommunrevisionen

Risk för nytt folk-mord i Kambodja

Här nedan följer ett sammandrag av ett uttalande angående läget i Kambodja, som togs på Vänsterpartiet årsmöte i Lund i lördags.

Kriget i Mellanöstern och frihetsrörelsen i Baltikum dominerar opinionsbildning och massmedia så att förtryck och terror i tredje världen förträngs.

Diktatorer, generaler, dödspatruller och torterare kan verka utan besvärande uppmärksamhet i länder som El Salvador, Guatemala, Öst-Timor, Marocko, Etiopien och Kambodja. Ingen tycks se. Och när någon rapporterar, som den brittiske filmaren John Pilger från Kambodja, är det ingen som lyssnar.

Röda khmererna står idag bara åtta mil från Phnom Penh. En ny förintelse hotar i Kambodja till följd av Kinas och västmakternas politik, om inget görs för att stoppa den.

Pol Pots röda khmerer håller på att återta makten med hjälp av Kina, USA, Storbritannien och Tyskland. USA och Kina skapade den sk motståndskoalitionen bestående av tre kambodjanska rörelser för att bakom denna fasad kunna fortsätta stödet till Pol Pot. De genomdrev att koalitionen fick plats i FN som Kambodjas representant. De fem permanenta medlemmarna i FN:s säkerhetsråd, som domineras av USA och Kina, kräver att Hun Sens regering i Phnom Penh ska avgå. Den är idag det enda värdet mot Pol Pots återkomst, sedan Vietnam drog sig tillbaka 1988.

Sverige tog förra året ställning mot Röda khmererna i FN. Men mer måste göras. Sveriges regering och riksdag uppmanas verka för

- att koalitionen vari Röda khmererna ingår fråntas rätten att representera Kambodja i FN;
- att vapenleveranserna från väst, Kina och Sverige via Singapore stoppas;
- att Röda khmerernas baser i Thailand avlägsnas;
- att biståndet till Kambodja ökas från Sverige och från FN.

Informations- och diskussionsmöte

angående alternativa förslag till ny butiklokalisering på Klostergården på Helgeandsskyrkans församlingsgård onsdag 13 febr kl 18.30. Förslagen presenteras i en enkel utställning på Klostergårdens postkontor. Välkomna med synpunkter, säger byggnadsnämnden i sin inbjudan till mötet.

Mårtens avbetalning

Då jag avbröt min tid i gatu- och trafiknämnden efter ett enda år känner jag mig manad att trots att den ordinarie ledamoten med sin högst kompetente nye suppleant säkert gör en utmärkt rapport, foga några rader om vad jag upplevde under året i nämnden. Jag vill ju inte att ni skall tro att jag bara tog uppdraget för att få två gratisår på bussarna i Lund och sedan struntar i mina uppdragsgivare. Detta är min betalning för frikortet.

Det var med en viss bävan jag tog på mig uppdraget. Många nära vänner hade föregått mig i gatunämnden och de hade alla mer eller mindre kommit på kant med partikommunen, blivit desillusionerade och mer eller mindre lagt av ett aktivt arbete i Vpk/v Lund. Det som de bekymrat berättat för mig handlade om svårigheter att vara trovärdiga i nämnden utan att bryta mot Vpk:s principfasta med något korta linje att "bort med alla bilar överallt ifrån och så fort som möjligt (punkt)". Att militärt vråla "Krossa privatbilismen" i varje fråga i nämnden hade känts som när Nalle Puh's vän Nasse säger sitt berömda "Aha" i Kängus ficka.

Själv hoppades jag kunna manövrera mellan yttervärld och parti och då jag genom mitt jobb hade massor med åsikter om trafik och vägdragning tänkte jag mig att det skulle gå bra. Då Vpk som bekant saknar forum för att nå ut till sina väljare litade jag som de flesta sympatisörer till att "eftersom jag är kommunist och tycker det här så måste ju också kommunistpartiet tycka så".

Det var också mycket roligt och intressant att sitta i nämnden. Äntligen fick man en inblick i vad man läst i samhällskunskapen, hört av "killarna i ledningen" som man röstat in år efter år och det gav också många uppslag för hur en konsult kan arbeta mot kommuner. Tack Vpk!

Livligt första halvår

Första halvåret dominerades t ex huvudsakligen av att den nye ordföranden (en avhoppad präst som i övrigt saknar varje likhet med vare sig Stalin eller Gösta Berling), försökte bevisa

att han var både mer kompetent på att leda ett möte och att få något gjort på stans gator än den förre ordföranden. Då denne var lika fåfång ledde denna tvist till långa och utdragna procedurfrågor.

Då den nye ordföranden inte visste vad han skulle göra med Lunds gator kom den nya majoritetens åtgärder att en lång tid låsas vid frågan om Klostergatans bussar. Detta var en idé som tagits fram av VBB och drivits hårt av gatukontor och MLT men dock fått backning av den förra majoriteten. Ordföranden (och vi) trodde på kontorets idé att det skulle vara en ideologiskt viktig åtgärd som ledde till en bilfri Klostergata och med tiden bilfri innerstad. Det faktum att inte ens Klostergatan skulle bli helt bilfri uppdragades inte i debatten.

För att verkligen göra något tog han även upp frågan om Mårtensgatomas avstängning mellan (s), (vpk) och (mp), men då åtgärden så uppenbart bara skulle resultera i ökad trafik vid Väfruskolan och övriga smågator norr och söder om torget och handeln så s störs till ingen nytta, las frågan på is, tyvärr ej för gott.

En omöjlig idé

Nästa stora fråga var den om en bilfri vecka som borgarna av någon anledning trodde skulle tjäna som exempel på hur bra en bilfri innerstad kan vara och därför bekämpade på ett infamt sätt. Detta medförde att vänsterns trafikpolitik, förutom juridiska spetsfunderingar gentemot TSV, under en lång tid kom att begränsas till olika polisärra och tekniska åsikter om avspärningar, parkeringstillstånd och spankskaryttare som planeringen av veckan gav vid handen.

Då det blev mer och mer uppenbart att veckan inte skulle bli av, lanserade ordföranden en omöjlig idé om en spårsväg som likt en skytiel skulle trafikera en del av stadskäman. Det tog några månader innan den var färdig-debatterad och konstaterad omöjlig att genomföra.

Efter denna debatt kom en tid av stilltje då vi mest grävde i småsaker, bråkade med Länsstrafiken, begrundade olika planer för stationen och gjorde en del nytta.

En trist sak var att nämnden fick besök av ett franskt bolag som ville nasa pissoarer och busskurer i utbyte mot reklamplatser. Förslaget rörde stort gillande i nämnden som varande både vackert och billigt. Vpk:s del av president gillade endast den praktiska och ekonomiska sidan av förslaget då man ej ville ta ställning till estetiska frågor. Man höll dock med om att det knappast ökade Lunds dragningskraft på franska turister, vilket dock sågs som försumbart.

Ingen tebjudning

Nästa stora fråga blev så Översiktsplanen. Denna var inte en produkt av ordföranden utan en beställning hos VBB av en idé i en i övrigt konventionell plan. Den skulle bevisa att den nya majoriteten i Byggnadsnämnden också hade visioner. Då borgarnas huvudlinje i nämnden länge varit att i alla frågor kräva ett genomförande av VBBs gamla plan för Lunds innerstad kom Gatunämnden att bli smått absurd i att alla utom vi hänvisade till VBB, som därför ej hade något eget parti.

Vpk var i sitt fördomande av förslaget rörande eniga och höll en lysande argumentation där förslaget såga-

des i stycken utifrån alla tänkbara vinklar, från historiska, arkeologiska, spårmissiga, normen för fri plats ovan spår, vägtekniska och planestetiska. Vi var mycket nöjda och insåg tyckte vi, att vår reservation till remissyttrandet skulle vända hela ärendets gång. Det var därför med en viss förvåning som jag ett par dagar senare hänfullt fick påpeka av en partiet utomstående kollega att Vpk minsann stödde Hardebergastaden.

Nå, politik är ju tuftt sa Anna-Greta Lejon och jag vet ju att revolutioner inte är någon tebjudning så jag kunde bara konstatera att jag varit lika usel representant för vårt parti som minaföreträdare i nämnden. Skall man göra ett jobb, i synnerhet för revolutionen, skall det ju göras bra så jag bekände mina fel och la av.

Gjorde jag ingen nytta i nämnden under det där året? Tja, det var rätt intressant att recensera detaljplaner, de var rätt dåliga och jag tror att de övriga politikerna lite fick upp ögonen för att man faktiskt inte behöver acceptera vad som helst. Några utfarter till Trollebergsvägen blev räddade, ett garage på Nilstorp, och en park på Kobjer som man ville göra till angöringsgata kunde också räddas. Men de stora frågorna var svåra att påverka på nämndnivå och partiet hade inga kanaler för att mygla med oppositionen så som socialdemokraterna gjorde.

För många professorer

Den enda större fråga där det togs ett frän Gatukontoret, eller från tidigare planer avvikande beslut, var frågan om vägen mellan Tetra Pak och Gaste-lyckan. Där skulle dras en bit av en sedan länge inplanerad ringväg, över den gamla allén och under motorvägen. Socialdemokratin stödde givetvis förslaget med motiveringen att många ringleder skulle befria stadskäman från trafik, men drog hastigt tillbaka det. Det berodde inte på något framgångsrikt politiskt arbete från oss eller någon annan utan att socialdemokraterna, enligt vår ordförande, fann det vara för många professorer och andra höjdare i den lokala opinionsgruppen. Om det politiska spelet på detta sätt reduceras till att bara vara den gamla vanliga nävningen är det inte konstigt om många vänder politiken ryggen.

Slutsatser

Nå, kan man dra några generella slutsatser av denna tid i en gatunämnd? Ja, jag har dragit några. För det första lider det politiska spelet idag av att en fysisk eller geografisk dimension av politiken saknas. Det politiska språket är huvudsakligen konstruerat för att lösa problem av social och ekonomisk natur och man försöker därför kringgå de objektiva krav på politiska beslut rörande "rummet" genom att ge dem en social eller ekonomisk dimension. I övrigt försöker man se det som givet av tekniska skäl och ser det som något man inte skall befatta sig med oavsett om det gäller byggandet av en stadsdel eller regleringen av tidsintervaller i en trafikfyr. Allmänt försöker man kringgå kvalitativa dimensioner genom att negligera dem, omvandla dem till något greppbart inom ekonomi eller förlöjliga dem som varande "estetik". Man kan t ex aldrig ta ställning till den väsentliga frågan om en busskurs utseende (vilket ju förutom dess förmåga att skydda är det enda man märker av eländet) utan debatterar den exakta storleken på affischtavlor.

På samma sätt försöker fackmän inom och utom kommunens byråkrati också ge besluten och åtgärderna sken av att ingå i en automatisk process vars resultat endast beror på om den korrekta behandlingen av ärendet skett eller inte. Har normerna följts, alla variabler beaktats, så kan en väg eller hus bara göras på ett sätt. Kritik kan bara riktas mot att inte tillräckligt många variabler tagits med, inte mot någon grundläggande idé, för någon sådan skall inte finnas.

Resultatet blir att politiken tenderar till att förlora sin mening genom att alla politiska slogans leder till samma resultat. När center-, höger-, och sossopolitiker byggde ut ett bilkrävande, transportintensivt samhälle med stora pendelavstånd på 60-talet önskade de inte direkt det, men beställde bara x antal bostäder till y antal arbetsplatser, samt formulerade kraven på expansion, tillväxt, ett modernt liv. När sedan sossar, Vpk:are och miljöpartister målar upp sin alternativa dröm 20 år senare leder märkligt nog kraven på miljövärd, kollektivt resande och ett bevarande av det gamla Lund till exakt samma åtgärder: långa avstånd, planerande av ensidiga bostadsområden långt bort från centrum och arbetsplatser och exakt samma typ av vägdragningar som under dessa 20 år visat sig vara så bilvänliga. Tacka fan för att även Gyllenhammar vill ha bilfria stadscentra!

Skall inte politiken reduceras till att vara en mediapryl och en tom kontrollfunktion typ en taxeringsnämnd, krävs det att man både vågarta ställning till konkreta frågor utifrån en kvalitativ dimension men också att man formulerar en ideologi eller program som förklarar ställningstagandena utifrån någon form av sammanhängande värdeomdömen. Tyvärr har Vänsterpartiet i Lund, liksom de andra partierna, detta arbete framför sig.

Vänliga hälsningar
Mårten Dunér, medl nr 1296

Skivfel

I detta VB-nummer hade tänkt ha ett fylligt reportage från vänsterpartiets årsmöte i lördags, dito från partistyrelsen, kommentarer om den senaste Öresundsbroutvecklingen, Saabaffären och annat. Texterna fanns också skrivna. Men denna kväll hade vi tekniken mot oss på redaktionen, och vi fick rädda situationen genom att bli a publicera Mårten Dunér's (mycket läsvärda) artikel som har stått i vänsterpartiets lokala medlemsbulletin.

Vi beklagar.

IDVILLÉ. D

BREVIÈRE

HAR DU FLYTTAT? Skicka hela adressdelen till Veckobladet,
(se ovan).

NY ADRESS.....

Medborgarvitne behövs

Christel Hammar (m) påstår i en insändare i Arbetet 31 januari att medborgarvittnen gjort sitt.

Min fråga till CH är på vilka grunder hon bygger detta påstående? I insändaren framgår det inte varför det just nu skulle vara problemfritt hos polisen.

CH skryter med sin långa erfarenhet som medborgarvitne. Jag anser att om CH:s insändare skulle vara ett vittnesbörd om hennes erfarenhet så lider den allt av vissa brister.

CH bortser från den andra parten. Vi, medborgarvittnen, finns nämligen till för de anhållna! CH skriver endast om "vår skickliga poliskår". Den andra parten är ju bara folket och ej myndighet vilket inte man med borgerlig syn behöver ta hänsyn till.

Jag vill med detta mena att CH tagit bara som sin uppgift att vara ett opartiskt vittne endast för polisen.

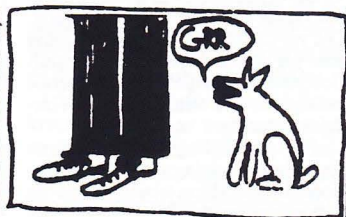
Är det fallet så har CH helt missat sin uppgift när det gäller vårt uppdrag som medborgarvitne och CH bör i så fall gå några år till för att komma in i detta förtroendeuppdrags målsättning. Trots sin långa erfarenhet.

CH anklagar mig för att min beskrivning inte stämmer. Min motfråga är då vilka uppgifter vi skall gå efter - det lägre polisbefällets, eller polismästarens, då det finns två olika versioner av samma sak, inom poliskåren när det gäller tidpunkten för begränsning av våra arbetsförhållanden. Och där är vi eniga när du skriver att förvisso detta skedde under hösten. I motsats till detta säger polismästaren att den 30 novemberfirandet blev startpunkten för inskränkning i medborgarvittnens rörelsefrihet när ett medborgarvitne blev anhållen i samband med detta, alltså en senare tidpunkt.

Det sistnämnda är ett exempel på att vi behövs när det gäller vår verksamhet som opartiska vittnen.

En förklaring som jag ställer mig frågande till är att medborgarvittnena skulle ha lagt sig i larmcentralens arbete, och varit störande. De som arbetar med radiokontakter sitter väl skyddade bakom en hög disk vilket gör att de är svåråtkomliga för störningar.

Jag anser sammanfattningsvis att medborgarvittnen behövs som en garanti för såväl polisen som den

Saab

På fredag kommer alltså Saabs styrelse att lägga ner fabriken i Malmö, enligt vad det allmänt förmodas.

Vänsterpartiet (och miljöpartiet) var starkt kritiska till etableringen. Man lyssnade inte men utvecklingen gav oss rätt.

En som påminner om detta är Gustaf. Han har även synpunkter på vad de sparkade arbetarna bör göra i fortsättningen. Det faller oss verkligen inte in att vidarebefordra dessa synpunkter till läsarna.

Grr

Hur man skriver EN OPERA

Jonas Forssell har besökt Lund ett antal gånger, bl a som musiker i Nordiska Ungdomsorkestern och gästdirigent/solist i Röda Kapellet. På tisdag gäller det emellertid hans aktivitet som tonsättare, närmare bestämt operakompositör. Hur gör man? Hur får man text och musik att gå ihop? Han lär komma att illustrera med exempel från den uppmärksammade väst-erbottensoperan Hästen och gossen och med den som han just nu håller på med för Vadstenaakademiens räkning.

Jonas Forssell berättar inom ramen för Föreläsningstinstitutets serie om det konstnärliga skapandet. Tisdag kl 19 på bibliotekets hörsal, inträde 10 kr.

Lund är bäst

150 personer var det på måndagens möte för Baltikum, påstår Arbetet. Våra egna uppgifter talar om något färre. Men det är ändå skillnad mot den cirka tre gånger större staden Malmö, där VB:s utsände befann sig i måndags, och där motsvarande möte samlade fyrtio personer. Karaktären var också något annan. Relativt sett fler damer med päls - skam den som tänker illa därom, men ändå. I Kristianstad lär de ha varit 19. Lundaborna har alltså bättre än andra fattat att politik är något som även görs på gatan.

anhållne. Jag är inte i motsats till de borgerliga beredd att sälja ut denna verksamhet, som är en demokratisk insyn i en myndighets verksamhet från medborgarnas sida. Denna verksamheten är en försumbar summa i kommunens budget som omspannar miljardsummer med andra ord kan det liknas vid vad man brukar säga, att man kan sälja ut en god idé för en grynvaling från borgerlighåll.

Göte Bergström (v)

Bilismen måste begränsas

hette det i det utkast till valmanifest som vänsterpartiets centrala styrelse tog ställning till i helgen. Men, berättar Ann Schlyter, på förslag av någon uppifrån landet (typiskt nog) ändrades detta till att bilismens skadeverkningar måste begränsas.

Saken är komisk. Men om folk inte bara ser till det komiska utan tar orden på allvar riskerar partiet att mista sin miljöpolitiska trovärdighet, säger Ann, och hoppas att valkonferensen om några veckor ska rätta till fadäsen.

Förhandlingar

i stället för våld

I morgon lördag kl 12.00 hålls återigen ett möte på Mårtenstorg- et om kriget i Mellanöstern. Karin Lentz från SKV håller i mötet och talare blir Hans Persson från Lunds Fredskommitté och Joakim Thomasson från Svenska Freds- & Skiljedomsföreningen.

I Lund hoppas den lokala kommittén att fler skall ställa upp bakom kraven att få ett snabbt slut på kriget. En nationell kommitté har bildats i Stockholm med samtliga riksdagspartier utom moderaterna. Ordöfrande är riksdagsledamoten Hans Göran Franck (s). Ett antal kulturpersonligheter har också anslutit sig: Olof Lagerkrantz, Birgit Cullberg, Göran Palm (Tegnérpristagare i Lund i höstas), Helga Hennen, Jan Hammarlund, Peter Curman och Mirre Hofsten. Ingemar Simonsson, som i måndags talade på balternas möte här i Lund har också anslutit sig liksom Elisabeth Gerle.

MÖTE MÖTE

HANNAS FLÄKT Sö 10.2 kl 16.30
gehör: Limu, limu, lima och Haitisk
vaggång. 17.30: latinamerikanskt
med Birgit.

RÖDA KAPELLET Lö 10.2 kl 18
årsmöte på Palaestra. Kl 20 fest. Vi
spelar: 110, 223, 227, 233. Sö 11.2
kl 18.45 rep på Palaestra. Vi testar
tjeckiskt material och Nationalhymnen.

VIF Lö 10.2 Fotboll förmodar vi.

KOMPOL månd 11.2 inget möte!

VECKOBLADET

Detta nummer gjordes av Lars Borgström, Rune Liljekvist och Gunnar Sandin.

Kontaktredaktör för nästa nummer
Gunnar Sandin, tel 135899.